

TEKST
MARIJN DE VRIES

BEELD
WESSEL VAN KEUK/
CORVOS

HUNKEREN NAAR DE PROFS

Tot z'n 23ste fietste Flavio Pasquino tussen jongens die allemaal prof zouden worden. Steven de Jongh, Servais Knaven, Jeroen Blijlevens, John den Braber – dat waren zijn ploeggenoten. Hoewel ook hij ervan droomde beroepsrenner te worden, trok het 'echte leven'. Pasquino gooide zijn fiets in de hoek, ging voor de televisie werken en keek niet meer om. Tot hij twee jaar geleden weer eens op een racefiets stapte en voelde dat hij iets niet had afgemaakt. Nu blaast de Amsterdammer zijn droom nieuw leven in. Flavio Pasquino, 37 jaar oud, wil profwielrenner worden.

„Ik had 12 jaar lang niet meer op een racefiets gezeten. Ik woog 110 kilo, hield van goed eten en lekkere wijn. Ik was niet dik, maar ik was gewoon overal een beetje zwaarder. Iedereen dacht dat ik een portier was, of een freefighter. Op de een of andere manier zag ik er toch nog sportief uit – terwijl ik helemaal niks deed.

Ik werkte bij MTV, maar ben daar vanwege reorganisatietoestanden weggegaan. Mijn broer bood me een functie aan in zijn bedrijf, een luxe spa en health club. Voor ik het wist zat ik tot over m'n oren in de financiën. Daar werd ik op een gegeven moment gestoord van. Ik voelde: ik moet sporten, fietsen, in ieder geval iets doen om m'n geest op te ruimen.

Toen ben ik gaan wielrennen met een stel roeiers uit Amsterdam. Die jongens hebben maar één knop: aan of uit. Ze reden schofterig hard, rustig 40 per uur tegen de wind in. Dat maakte me gek. Ik wilde als ex-renner toch op z'n minst een paar lompe roeiers kunnen lossen. Daar begon het. Door het fietsen met de roeiers gierde er weer zoveel endorfine door m'n lijf dat ik wilde koersen.

Ik dacht: ik neem een licentie en ik pak het wel weer even op. Ik ben eerst bij de A-amateurs gaan rijden, voor Restore Cycling Team. Ik had verwacht dat ik meteen alles zou winnen. Dat lukte

„VROEGER REED IK ALS EEN IMBECIEL’

niet. Een enorme tegenvaller. Ik ontdekte dat die gekke A's ook met 55 per uur uit de neutralisatie vertrekken. Daar raakte ik wel even van in paniek. Ik fietste toch tussen de mannen met snorren en baarden, de mannen waar we vroeger om lachten? En die reed ik niet zomaar even naar huis.

Voor ik op m'n 23ste stopte met wielrennen, droomde ik er ook van om prof te worden. Maar het duurde me te lang. Ik kom uit een heel zware lichte, ik fietste bij de topamateurlploegen Dextro Energy en Koga Miyata met jongens als Servais Knaven, Steven de Jongh, Jeroen Blijlevens, Marc Lotz en John den Braber. Er was bijna geen doorstroming in die tijd. Je had alleen TVM in het jaar dat ik nog fietste. Het jaar nadat ik gestopt was werd de Raboploeg opgetuigd. Toen zijn veel van mijn oudploeggenoten prof geworden.

Zij hebben hun kans gegrepen, terwijl ik 23 was en dacht: wat doe ik met mijn leven? Ik wil geen fietsenmaker worden straks. Daar was ik heel bang voor. Ik wilde me ontplooien. Ik vond

BIOGRAFIE

Naam: Flavio Pasquino

Geboren: 24 juni 1973 te Geleen, zoon van een Nederlandse moeder en een Italiaanse vader

Woonplaats: Amsterdam.

Palmares: (2010 elite zonder contract) 3de Finale Club Competitie Dalen, 3de Omloop van de Zuid-Hollandse Eilanden (2009 amateur A) Wereldkampioen masters 35-39 jaar UCI, Wereldkampioen vrije bond België 18-39 jaar, 1ste tweede, vierde etappe Vuelta Mallorca, 2de NK A-amateurs, (2008 amateur A) 1ste proloog, eindklassement RogTour, Groene trui Ronde Cycliste 7 Vallees, 3de Omloop Hoekse Waard

Getrouwd: met Femke, zoon Rocco (7)

Werk: freelance tv-producent/regisseur

Website: www.proflavio.nl

Steven de Jongh (37), oud ploeggenoot bij de amateurs en nu ploegleider bij Team Sky

„Ik snap Flavio wel. Ik fiets zelf ook nog steeds heel graag en heb weer een licentie aangevraagd om volgend jaar wat amateurkoersen te doen. Wielrennen zit in je. Als oud-profvoetballer ga je op zaterdagmiddag met je oude team een potje voetballen. Zo iets heb je in het wielrennen niet.

Maar of hij nog prof zou kunnen worden, dat betwijfel ik. Ik denk dat hij daar toch echt te oud voor is. Ik zou hem in ieder geval niet vragen voor Sky. Want een neoprof van 38? Nee. Dan investeer ik liever in jonge renners.

Zelfs een ProContinentale ploeg zal moeilijk worden. Ik denk dat Flavio best mee zou kunnen komen in een koers als de Ster Elektrotoer, maar ploegen als Vacansoleil of Skil zullen hem gewoon niet in dienst nemen. Ik begrijp z'n ambitie en ik hoop ook echt het beste voor hem, maar ik heb er een hard hoofd in.”

elke dag alleen maar fietsen ontzettend geestdodend. Ik ben rigoureuus gestopt en heb nooit meer omgekeken.

In 1993 won ik de jongerentruï in de Ronde van België. Jan Ullrich reed daar toen ook, met een Duitse ploeg. En de Kazakken reden er met Vinokourov. Die jongerentruï won ik vóór Ullrich en Vino. Om Vinokourov moesten we altijd een beetje lachen: die gekke Kazak met zijn stalen fiets en fluorescerende sokjes. Het zag er niet uit. Achteraf kijk ik terug en denk ik: Jezus. Want ik zie Vino dit jaar dus wel mooi Luik-Bastenaken-Luik winnen, op z'n 36ste. Die trui die ik daar won had kennelijk toch wel enige betekenis. Maar dat heb ik me toen nooit gerealiseerd.”

Kans gemist

„Ik ben heel blij met hoe ik mijn leven tot nog toe is verlopen, maar ik realiseer me

dat ik een kans gemist heb. Aan de andere kant: ik weet ook 100 procent zeker dat ik er toen geestelijk niet klaar voor was. Het feit dat ik doodmoe werd van jongens die alleen maar over demarreren praatten, betekent dat ik niet geschikt was voor die sport op dat moment. Je moet geen interesse hebben in andere dingen, je moet oogkleppen op hebben. Nu ik me ontplooid heb, heb ik heel erg de behoefte om weer monomaan bezig te zijn.

Ik heb twee jaar lang zo'n beetje onafgebroken getraind. Dat heeft best wel schade aangericht in mijn gezin en hoe zij tegen het wielrennen aankijken. Ik heb nu meer balans gevonden. Maar in het begin was dat moeilijk.

Als ik nu vijf uur getraind heb ben ik niet heel moe. Toen was ik gebroken. Dan kwam ik met rode ogen en humeurig thuis en moest ik slapen. En

doordat ik ook niet even alles won bij de A-amateurs, werd ik was een boze, gefrustreerde man. Ik was niet te pruimen. Er is een tijd geweest dat ik mijn zoon Rocco verwaarloosd heb. Ik deed hem tekort, voor mijn gevoel. Ik doe erg m'n best om dat goed te maken. Nu ziet mijn gezin ook dat wielrennen me een positief en blij iemand maakt. Ik ben nog wel eens moe natuurlijk, maar niet meer zo afgemat dat ik niks meer kan.

Ik ben heel resultaatgericht. Ik zie wielrennen niet als een hobby. Het is voor mij niet 'leuk'. Als ik stop met koersen, dan stop ik ook met fietsen. Ik heb doelen en daar werk ik naartoe. Trainen zie ik niet als een uitje, het is voor mij een offer voor m'n doel. Het moet gebeuren. Ik vind mijn doel en me daarop focussen wél leuk. Als ik train, zit ik met mijn hoofd daar.

Ik heb na afloop van het seizoen vijf weken niks gedaan. Dat vind ik heel moeilijk. Dan kijk ik naar mijn lichaam en zie ik dat de spanning op mijn benen weg is. Daar raak ik helemaal van in paniek. Ik ben erg gefocust op m'n lichaam. Ik kan er niet tegen als ik haar op m'n benen heb. Dan voel ik me een trimmer. Sinds kort scheer ik ook m'n armen, omdat in mijn bovenlichaam train. Ik wil zien of ik

João Correia (36), wielrenner, maakte afgelopen seizoen zijn profdebuut bij Cervélo Test Team

„Ik vind Flavio's verhaal geweldig. Ik vraag me echt af waarom teammanagers hem geen contract geven. Voor sponsors is dat ontzettend interessant.

Wielersfans zullen Flavio's verhaal fantastisch vinden. Dat was bij mij ook zo toen ik dit jaar een contract kreeg bij Cervélo. Google maar eens op mijn naam en je zult verbaasd zijn hoeveel hits je krijgt, vergeleken met andere renners van Cervélo.

Het winnen van koersen zorgt voor publiciteit natuurlijk, maar lang niet iedereen in een ploeg kan dat. Als je dan een andere manier vindt om toch publiciteit te krijgen met een renner, ben je gek als je dat niet doet.”

progressie boek. Met haar is het allemaal zo gemaskeerd en dat vind ik irritant. Omdat ik nu geen competitie heb, is dat voor mij een manier om te focussen. Zo ben ik toch met resultaat bezig.

Het afgelopen seizoen heb ik voor het eerst weer bij de elites zonder contract gekoerst. Ik heb niet gepresteerd wat ik wilde. Ik had met mezelf afgesproken dat ik minimaal twee klassiekers moest winnen. Dat is niet gelukt, dat zijn twee derde plekken geworden. Maar ik voel dat ik meedoe aan de top. Winnen is gewoon moeilijk. Er zijn altijd tien man die minimaal even goed zijn als jij. Ik kan het dus wel in perspectief plaatsen, het was geen slecht seizoen.”

Kick

„Ik ben nu nog niet zo sterk als toen ik 23 was, maar ik voel dat dat weer gaat komen. Ik heb niet hetzelfde herstelvermogen als op mijn 20ste. Dat is een feit. Toen kon ik tijdritten winnen, vooral prologen. Bij een proloog moet je langer dan een paar minuten ver boven je max zitten. Dat stukje rood wordt kleiner naarmate je ouder wordt. Alles daaronder wordt juist groter.

Vroeger reed ik als een imbeciel. Het gaf me een kick als mensen zeiden: wat rij je hard. Maar ik won nooit. Ik rij nu meer met verstand. Inmiddels vinden ze me soms zelfs een linkebal. Zitten ze te schelden dat ik niet op kop kom en dan zeg ik: je moet wat hè, als je 37 bent. Vaak wordt daar dan wat om gegniffeld. Ze doen maar; ik zit me intussen gewoon te sparen. Al mijn energie is voor de finale.

Ik ben taaier geworden. En ik ben geestelijk veel sterker, omdat ik ouder ben. Dat

compenseert zoveel, dat ik mezelf van toen kan benaderen of zelfs overtreffen. Dat is eigenlijk de grootste uitdaging: de strijd van mezelf winnen.

Ik had gehoopt dit jaar in een Continentaal team te zitten. Want dan had ik een stap kunnen maken. Dat is helaas niet gelukt. Mijn ploeg bij Restore is gelukkig erg geprofessionaliseerd. We gaan veel 2.2 wedstrijden doen, dan rij je veel met Continentale teams. Ik hoop dat ik in 2011 al die prestaties kan leveren die ik zou leveren als ik in een Continentaal team had gezeten. Ik wil in een 2.2-koers een etappe kunnen winnen. Dat is mijn doel. Als me dat allemaal lukt, dan hoop ik in 2012 DE stap te maken.

Als ik beroepsrenner word, zal ik een goede knecht zijn. Het lijkt me erg bevredigend om je kopman jouw werk te zien afmaken. Ik heb echt geen illusies dat ik eventjes ga winnen bij de beroepsrenners. Mijn plan is voor een hoop mensen idioot, maar ik vind het tot op bepaalde hoogte heel realistisch. Ik weet dat ik het kan, atletisch gezien. De vraag is alleen of er een profploeg is die zo idioot is om een oude man te laten debuteren.

John den Braber (40), oud ploeggenoot bij de amateurs en nu freelance journalist

„Ik heb veel respect voor Flavio's discipline en het doel dat hij zichzelf heeft gesteld. Maar ik denk dat het niet reëel is om te denken dat hij volgend jaar in een profploeg rijdt. Daar zijn z'n uitslagen gewoon niet goed genoeg voor. Je kunt de tijd niet terugdraaien, al zou Flavio dat misschien wel willen. Hij heeft tien jaar van zijn leven vergooid, op sportief gebied dan. Daar heeft hij nu spijt van.

Flavio is echt geen malle Eppie met een wild plan, hij heeft een missie en hij wil slagen. Ik volg hem graag op internet. Maar ik heb er totaal geen vertrouwen in dat hij nog prof gaat worden.”

Van iedereen hoor ik dat mijn uitslagen goed genoeg zijn om in ieder geval in een Continentaal team te passen. Maar de reactie die ik uit zulke ploegen krijg, is dat ze liever jong talent opleiden. Was ik 20 geweest, dan had ik een contract gekregen. Want dan zien ze er nog groei in. Nu denken ze: dit niveau is misschien z'n dak.

Ik hoop dat ik een ploeg vind die het publicitair interessant vindt mij een contract aan te bieden, vanwege mijn verhaal. Natuurlijk moet ik dan wel de juiste uitslagen gereden hebben, daar ben ik me ook wel van bewust. Maar een profwielrenner is niet alleen maar iemand die uitslagen rijdt. Hij is ook een fietsende reclamezuil. Mocht het me lukken prof te worden, dan wil ik doorgaan zolang ik kan. Natuurlijk stopt het ergens, maar ik kom van zo ver, dat ik nog erg kan groeien. Ik denk niet dat het ophoudt op je 40ste. Dat zit vooral tussen je oren. Een heleboel renners zijn moe tussen hun oren. En vergeet niet dat een hele generatie zwaar gedrogeerd was en daardoor de tank leeg heeft. Het lichaam is opgesoupeerd. Ik heb nog een heel fit lichaam, ik ben niet versleten.” ●